

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/124/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200677
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8719200677.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, proti žalovanej: N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. L. XXX, XXX XX V. L. o zaplatenie 266,32 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 8Csp/13/2019-47 zo dňa 15.07.2019, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 32,60 eur s 0,4 % úrokom z omeškania ročne od 6.4.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal..

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXX a ide o zmluvu spotrebiteľskú. Zistil, že v zmluve o úvere chýba údaj požadovaný v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. c), f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), a to údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ďalej údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Z tohto dôvodu považoval úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Mal za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 840 eur, žalovaná uhradila 807,40 eur, a preto ju zaviazal zaplatiť žalobcovi rozdiel vo výške 32,60 eur. V prevyšujúcej časti z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalobu zamietol ako nedôvodnú. Ďalej uviedol, že uplatnené zmluvná pokuta bola dojednaná v rozpore s Občianskym zákonníkom. Zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne a jej výška je neprimerane vysoká. Spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda je absolútne neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Keďže žalovaná bola v omeškaní s plnením peňažného dlhu, priznal žalobcovi voči žalovanej úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne z dlžnej sumy 32,60 eur od 6.4.2016 do zaplatenia v zmysle ust. § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného do 1.7.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP).

3. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku, a to proti výroku II. a III. odvolanie žalobca. Namietal nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie veci a iné vady v konaní, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere č.

XXXXXXXXXX obsahuje termín konečnej splatnosti viacerými spôsobmi a to, určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Že ust. § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru, ale o takýto typ úveru v tomto zmluvnom vzťahu nejde. V tejto súvislosti žalobca poukázal na obsah uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017. V súvislosti s výkladom § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona je prvým ustanovením, ktoré treba zohľadniť, ust. § 9 ods. 5 - podľa jeho znenia má spotrebiteľ právo požadovať tzv. amortizačnú tabuľku obsahujúcu rozpis splátok a členenie splátky. Ak by zmluva mala obsahovať rozpisanie splátky, ako to uvádza súd, potom žalobca nevidí zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku. Vo vzťahu k náležitosti doby trvania zmluvy uviedol, že tá sa nachádza v čl. 9 ods. 9.1 zmluvných dojednaní. Z čl. 13 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že uzavretím zmluvy sú súčasťou vzájomného vzťahu stávajú aj zmluvné dojednania. Údaj o adrese príslušného kontrolného orgánu je v čl. 18 bod 18.4 zmluvných dojednaní, pričom adresa ako náležitosť zmluvy je relevantná len ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere. Ďalej bol toho názoru, že nedojednanie zmluvnej pokuty individuálne nespôsobuje jej neplatnosť. Ustanovenia a obmedzenia zmluvnej pokuty boli dodržané. Súd prvej inštancie rozhodnutie o zamietnutí nároku na zmluvnú pokutu odôvodnil skutočnosťami, ktoré sú všeobecné, neurčité, nepreskúmateľné a v rozpore s ust. § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalovaného zaviazhe na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II. ÚS 78/05).

7. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi stranami sporu dňa 27.08.2014 je zmluvou spotrebiteľskou, vychádzajúc z postavenia žalobcu ako obchodníka pri výkone jeho podnikateľskej činnosti a z postavenie žalovanej ako dlžníka z tejto úverovej zmluvy. Nepochybne ide o zmluvu spotrebiteľskú a sporný vzťah medzi stranami sporu je potrebné posúdiť podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich problematiku spotrebiteľských zmlúv a je ďalej namieste aplikovať aj ust. ZoSÚ.

V súvislosti s údajmi podľa ust. § 9 ods. 2 písm. c), f) ZoSÚ a rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia.

Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verius spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice.. priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice.

8. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že z obsahu zmluvy o úvere nie je možné zistiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy). Termín konečnej splatnosti v zmluve uvedený nie je a tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v zmluve je síce uvedený počet splátok, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejmý dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ) ani termíny jednotlivých nasledujúcich mesačných splátok (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ). S absenciou predmetných náležitostí zákon spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti (§ 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ). Významom spomínaného zákonného ustanovenia totiž je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe určitých, konkrétnych vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje a chýba tento časovo individualizovaný údaj pre konkrétnu zmluvu o úvere, je správny záver súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého vo vzťahu k žalovanému v zmysle predpokladov § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ.

9. Ak ZoSÚ podľa ust. § 9 vyžaduje uvedenie podstatných náležitostí zmluvy o úvere priamo v zmluve, nemožno prijať argumenty žalobcu, že termín konečnej splatnosti úveru ako aj doba trvania zmluvy vyplýva z obsahu zmluvných dojednaní, ktoré žalobca považuje za neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Obsiahnutie podstatných náležitostí zmluvy o úvere nemožno nahradiť odkazom na obsah vedľajšieho dokumentu k zmluve, nakoľko predmetný dokument nie je možné považovať za súčasť zmluvy o úvere, keďže predstavuje jednostranné oznámenie veriteľa o podmienkach úveru, ktoré žalovaná písomne ani neodsúhlasila a žalobca nepreukázal, žeby s nimi žalobkyňa bola v čase podpísania zmluvy o úvere oboznámená.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z vyššie uvedeného dôvodu, nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré samostatne, ale ani vo vzájomnom kontexte neboli spôsobilé privediť iné právne posúdenie veci odvolacím súdom.

11. Vo vzťahu k zmluvnej pokute, odvolací súd uvádza, že odvolateľ právo na zmluvnú pokutu nepochybne odvíja od ustanovenia od spotrebiteľskej zmluvy, ktoré ako formulárové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nemožno preto tvrdiť, že sa jedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie.

12. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

13. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že ustanovenia o zmluvnej pokute tvorili obsah predtlačenej zmluvy bez možnosti voľby jeho prijatia alebo odmietnutia. Vzhľadom na charakter tohto dojednania a jeho začlenenia v texte zmluvy, nemôžu byť žiadne pochybnosti, že zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednania zmluvných strán. O individuálnom dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď pri uzatvorení zmluvy, ktorej hlavným predmetom je poskytnutie úveru musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, všeobecných podmienkach a cenníku a nemôže ich vylúčiť.

14. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje správnosť záveru súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj záveru o neprijateľnosti zmluvnej pokuty.

15. Keďže správny je aj výrok o trovách konania strán sporu, odvolací súd poukazujúc na uvádzané dôvody, rozsudok v napadnutom rozsahu potvrdil postupom podľa § 387 CSP.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Z tohto dôvodu stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).